

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/291/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205410
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2714205410.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: E. H., nar. XX.XX.XXXX, R. XXX XX A. Č.. XXX, právne zast.: JUDr. Ján Pekar, advokát, Potočná 191/39, 909 01 Skalica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava - Ružinov, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o vyhlásenie, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z a s t a v u j e .

II. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, " j e n e p l a t n á.

III. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21, " j e n e p l a t n á.

IV. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 65,66, " j e n e p l a t n á.

V. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01, " j e n e p l a t n á.

VI. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 8.1./ tejto zmluvy v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, " j e n e p l a t n á .

VII. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 8.4./ veta tretia tejto zmluvy obsahujúca text: " Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi, " j e n e p l a t n á.

VIII. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy v znení: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty

podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy, " j e n e p l a t n á.

IX. Žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 80 %.

X. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/, 8.1/, 8.4/ veta prvá, druhá, tretia a štvrtá zmluvy je neprijateľnou podmienkou a je neplatná a určenia, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Následne sa vyjadril k jednotlivým bodom zmluvy. V bode 6/ zmluvy je uvedená zmluvná podmienka: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01“. Podľa internetových stránok NBS bola priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie október 2011 na úrovni 15,4%. Ročná úroková sadzba úveru v Zmluve je teda 4,55-násobne vyššia než priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie október 2011. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je v bode 6/ Zmluvy stanovená nasledovne: „RPMN za úver (v %): 65,66%. Podľa internetových stránok NBS bola RPMN spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie január 2011 na úrovni 16,65%. RPMN v Zmluve je teda 3,94-násobne vyššia než priemerná RPMN spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie október. Po prepočítaní údajov uvedených v Zmluve prostredníctvom internetovej aplikácie bolo zistené, že údaj o RPMN bol nesprávne uvedený. Správna hodnota mala byť 70,01%. Pri splácaní úveru dôjde za obdobie splácania úveru k 125,04% navýšeniu pôvodnej sumy poskytnutej od žalovaného. V bode 6/ je tiež zmluvná podmienka: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21.“ Ročné úrokové sadzby úverov sa v roku 2011 pohybovali vždy v rozmedzí 14,71% - 15,50%, je ročná úroková sadzba stanovená v tejto výške neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď najvyššiu priemernú úrokovú sadzbu dosiahnutú za rok 2011 (t.j. 15,50%) prevyšuje 4,92 - násobne. V bode 6/ Zmluvy je tiež obsiahnutá zmluvná podmienka: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01.“ RPMN sa v roku 2011 pohybovali vždy v rozmedzí 16,09% - 16,80%, je RPMN po poskytnutí revolvingu v tejto výške neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď najvyššiu RPMN dosiahnutú za rok 2011 (t.j. 16,80%) prevyšuje 4,17-násobne. V prípade ročnej úrokovej sadzby úveru a RPMN a tiež predpokladanej RPMN a úrokovej sadzby revolvingu uvedených v bode 6/ v Zmluve sa jednoznačne jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle § 52 a nasl. OZ absolútne neplatné. V bode 7/ Zmluvy sa uvádza: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 a Veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Na zadnej strane Zmluvy sa však žiadne ďalšie zmluvné dojednanie nenachádzajú. V bode 8/ Zmluvy je medzi stranami sporu uzatvorená Dohoda o poskytnutí služby. Táto Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou Zmluvy, žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a preto je v súlade s § 53 ods. 5 OZ neplatná. V bode 8.1/ Zmluvy sa uvádza: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý.“ Je teda stanovená konštantná suma 215,75 EUR v prípade odkladu jednej, dvoch alebo troch splátok, pričom je zrejmé, že v prípade odkladu jednej splátky, poplatok za odklad by 2,68-násobne prevyšoval sumu jednej splátky. V prípade odkladu všetkých troch splátok, je výška poplatku 215,75 €, teda v sume o 25,36 € nižšej v porovnaní s hodnotou troch odložených splátok. Takto stanovený poplatok za odklad splátok je pre spotrebiteľa značne nevýhodný, pričom žalobca nemal možnosť ho žiadnym spôsobom ovplyvniť. V prípade odkladu splátok revolvingu je tiež stanovený konštantný poplatok bez ohľadu na počet odložených splátok, o ktoré dlžník požiada. Výška poplatku za odklad splátok revolvingu je navyše stanovená tak, že obsahuje 14,17% zo sumy revolvingu, t.j. miesto sumy 790,84 € dostane spotrebiteľ len sumu 678,76 €. V bode 8.4/ veta prvá Zmluvy sa uvádza: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby.“ Odplata je teda

splatná bez ohľadu na to či dlžník o odklad splátok požiadal alebo nie. V bode 8.4/ veta druhá Zmluvy sa uvádza: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa čl.2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy“. Z uvedenej dohody vyplýva, že napriek schválenému úveru vo výške 1.500 € v prípade Zmluvy bola žalobcovi vyplatená len suma 1.284,25 €. V bode 8.4/ veta tretia Zmluvy sa uvádza: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi.“ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je teda splatná bez ohľadu na to, či dlžník o odklad splátok revolvingu požiadal alebo nie. V prípade, ak dlžník požiada o odklad splátok revolvingu, teda v skutočnosti k žiadnemu odkladu nedôjde, keďže dlžník je povinný zaplatiť 112,08 €. V bode 8.4/ veta štvrtá Zmluvy sa uvádza: „Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Z uvedenej dohody vyplýva, že napriek schválenému revolvingu vo výške 790,84 € by v prípade poskytnutia revolvingu bola vyplatená len suma 678,76 €. Jedná sa o neprijateľné ustanovenia, ktoré sú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka neplatné. Súčasne žalobca uviedol, že veriteľ - žalovaný neposudzoval bonitu spotrebiteľa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru.

2. Tunajší súd o žalobe rozhodol rozsudkom sp. zn. 2C/291/2014 - 56 zo dňa 07.01.2016, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.2019 v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.4 veta prvá o splatnosti odplaty za poskytnutie odkladu splátok a v bode 8.4. veta druhá o dohode o započítaní vzájomných pohľadávok na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/53/2019 - 144 zo dňa 04.09.2019. V ostatných častiach výroku rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že štandardné zmluvné podmienky, ktoré sú v praxi používané dodávateľmi musia byť spravodlivé. V zmluve nie je dovolené vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami predajcov a dodávateľov. Zmluvné podmienky musia byť vyhotovené jasne a zrozumiteľne a platia pre ne požiadavky „dobrej viery“ a „rovnováhy“, pravidlá EÚ obsahujú zoznam osobitných podmienok, ktoré možno považovať za neprijateľné. Za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Teda, ak by v zmluve boli neférové podmienky voči predajcovi, zákon v tom problém nevidí. Zákon predpokladá, že podmienky si v prvom rade stanovuje predajca a zákazník s nimi spravidla iba súhlasí alebo zmluvu neuzavrie. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 3 a ods. 6 OZ, pričom uviedol, že citované zákonné ustanovenie limituje výšku odplaty, teda aj úrokov, stanovením kritérií posúdenia obvyklosti na finančnom trhu, požadovanej za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Úrok v konkrétnej dohodnutej výške (úroková sadzba úveru) predstavoval a bol zahrnutý v odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov a preto na ňu dopadá zákaz v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie bol povinný súd prvej inštancie aplikovať i v danej veci. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009). Súd prvej inštancie ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka na prejednávany prípad neaplikoval. Pokiaľ právna úprava určila spôsob vyhodnotenia zmluvnej podmienky zistením odplaty, ktorú v danom prípade mal tvoriť úrok, obvykle požadovaný na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, nebolo možné ju obísť. Z odôvodnenia súdu prvého stupňa tiež nevyplývalo, že meradlom primeranosti boli spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, s prihliadnutím na kritériá ustanovené v odseku 6 § 53 OZ v príslušnom znení. Tunajší súd mal podľa záverov krajského súdu len stručne uviesť aké úroky boli požadované za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Porovnávané prípady podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka majú spĺňať znak príbuznosti z hľadiska kritéria finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov a lehoty splatnosti. Ďalej uviedol, že tunajší súd len všeobecne uviedol, že vychádzal z úrokových sadziieb NBS záväzných pre

banky. Záver súdu prvej inštancie, ktorým vyhodnotil výšku úrokovej sadzby za neprimerane vysokú bez preukázania skúmaného zákonom stanoveného kritéria v ustanovení § 53 ods. 6 O. z., nepostupoval správne a jeho záver bol nepostačujúci pre kvalifikáciu zmluvného dojednaní ako neprijateľnej a teda i neplatnej zmluvnej podmienky. Záver súdu bol tak nepreskúmateľný vo vzťahu k pojmu priemerná ročná úroková sadzba. Svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, v konaní vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach nevyhodnotil. Bol preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti neprijateľnej zmluvnej podmienky o ročnej úrokovej sadzbe úveru, ako aj na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky o ročnej úrokovej sadzbe revolvingu v predmetnej zmluve, ako i ďalších zmluvných podmienok vzťahujúcich sa k tejto zmluve o revolvingovom úvere (t. j. predpokladaná RPMN za úver, poplatok za odklad splátok úveru, splatnosť dohody o poskytovaní služby a započítaní vzájomných pohľadávok). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia len nieisto vyznieva, že došlo k uzavretiu aj ďalšej zmluvy o poskytnutí revolvingu.

4. Ďalej krajský súd vo svojom odôvodnení v bode 40 uviedol, že postup súdu prvej inštancie pri posudzovaní výšky RPMN nebol správny, keďže táto obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vypočítava podľa vzorca obsiahnutého v prílohe č. 2 ZoSÚ. Nejedná sa o údaj založený na porovnávaní s inými údajmi. Výpočet RPMN môže byť len správny alebo nesprávny, teda v súlade alebo v rozpore so zákonom. V tomto smere opäť absentoval akýkoľvek argumentačný základ, ktorý by umožňoval posúdiť správnosť alebo nesprávnosť výšky RPMN, vychádzajúc z tvrdení žalujúcej strany, preto bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

5. V bode 46 svojho odôvodnenia, krajský súd uviedol, že s účinnosťou od 1. júna 2014 podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. ak súd v rozsudku určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Opodstatnenosť takéhoto postupu je daná aj z hľadiska preskúmateľnosti napádaného rozhodnutia (s prihliadnutím na konkrétne znenie zmluvnej podmienky). Súd prvého stupňa ale nepostupoval podľa tohto ustanovenia, keď znenie zmluvnej podmienky v bode 8.1 predmetnej zmluvy, tak ako bolo dojednané v tejto spotrebiteľskej zmluve, vo výroku napadnutého rozhodnutia neuviedol (nesprávne len pomenoval zmluvnú podmienku ako tú, ktorá obsahuje poplatok s uvedením výšky za odklad maximálne troch splátok úveru). Vymedzenie presného znenia každej podmienky, ktorá bola súdom prvého stupňa vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, je nevyhnutné (jedná sa o povinnosť uvedením výslovného znenia tejto zmluvnej podmienky).

6. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky dohodnutej v bode 8.4 veta prvá a v bode 8.4 veta druhá (Dohoda o poskytnutí služby, týkajúca sa splatnosti odplaty odkladu splátok a započítanie pohľadávok veriteľa a dlžníka) ako vecne správne potvrdil. Ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude, na základe vykonaného dokazovania a následného vyhodnotenia dôkazov, posúdiť uplatnený nárok žalobcu z hľadiska ročnej úrokovej sadzby úveru, primárne podľa ustanovenia § 53 ods. 6 O. z., v zmysle ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov (a o takýto prípad tu šlo), nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výšku odplaty obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery je potrebné zdôvodniť i obdobnými (právne súladnými) prípadmi. Pri posudzovaní obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere RPMN bude dôvodné vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností a tvrdení žalobcu, ktoré sa následne subsumujú pod príslušné ustanovenia ZoSÚ, obsahujúce výpočet RPMN podľa príslušného vzorca (§ 19 ods. 1 ZoSÚ). Vo vzťahu k formuláciám zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve bude potrebné dbať aj na ustanovenia procesných noriem, chrániacich spotrebiteľa, upravujúcich postup pri formulácii petítov a následne výrokovej časti súdneho rozhodnutia, uvedením znenia zmluvnej podmienky (tak ako bola dojednaná v spotrebiteľskej zmluve). V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov konania v napadnutej časti, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

7. Súd doplnil dokazovanie v súlade so závermi uvedenými v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/53/2019 - 144 zo dňa 04.09.2019, rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 233/2017 zo dňa 21.12.2018, čiastočným späťvzatím zo dňa 27.01.2020 a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalovaný ako právnická osoba uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 18.10.2011 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe predmetnej zmluvy bol žalovanému schválený revolvingový úver (úverový limit) vo výške 1500,00 eur (takáto suma je uvedená v zmluve). V bode 6 zmluvy je uvedených počet splátok: 42, poskytnutá čiastka úveru 1500,00 eur, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka na zaplatenie dlžníkom: 3375,54 eur, RPMN za úver 65,66 %, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,11 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu na zaplatenie dlžníkom: 1928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,5%.

9. Pod bodom 8. žiadosti/zmluvy je uvedený: „DOHODA O POSKYTNUTÍ SLUŽBY uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“ a v čl. 8.1. je vymedzený predmet tejto dohody ako súčasť predtlačenej formulára len s doplnením sumy poplatku za odklad splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur, s doplnením sumy poplatku za odklad splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur. Tieto sumy sa zaviazal žalobca ako dlžník zaplatiť za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru/revolvingu. Samotná možnosť odkladu je pritom viazaná na žiadosť dlžníka.

10. V bode 8.4/ veta tretia žiadosti/ zmluvy je uvedený, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi.

11. V bode 8.4/ veta štvrtá žiadosti/ zmluvy je uvedený, že sa Veriteľ a Dlžník dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy.

12. Právny zástupca žalovaného k veci vo svojom písomnom vyjadrení potvrdil uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 18.10.2011 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V ten istý deň bola medzi stranami sporu uzatvorená Dohoda o poskytnutí služby, na základe ktorej sa odporca zaviazal poskytnúť žalobcovi na základe jeho žiadosti počas trvania zmluvy o revolvingovom úvere odklad splatnosti akýchkoľvek troch splátok. Dohoda bola uzatvorená ako doplnková a fakultatívna dohoda, o čom podľa jeho názoru svedčí článok 8 ods. 8.6. a samostatné odčlenenie obsahu dohody od ostatného textu zmluvy o revolvingovom úvere, tiež samotné podpísanie dohody. Dohodu o poskytnutí služby charakterizoval ako samostatný právny úkon, ktorého vznik nie je viazaný na vznik zmluvy o revolvingovom úvere. Právny zástupca je toho názoru, že žalobca mal možnosť ovplyvniť vznik tejto dohody, jej uzavretie odmietnuť, preto ide o individuálne uzavretú dohodu. Priemerný spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere obozretný, si je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o revol. úvere a že jej vyjadrenie vyžaduje samostatný súhlas. Podľa jeho názoru uzavretie dohody bolo slobodné a dobrovoľné, vedel o jeho význame, právach a povinnostiach z nej plynúcich. Samotná odplata nie je stanovená izolovane, ale s ohľadom na povahu a obsah služby, ktorým je možnosť jednostrannej zmeny splátkového kalendára zo strany spotrebiteľa. Podporne sa odvolal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33 Cdo 1956/2007. Je toho názoru, že žiadny predajca (dodávateľ) nemá možnosť ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa, či zakúpenú službu využije alebo nie. Odplata podľa tejto dohody je potom cenou plnenia. Žalobu považuje za rozpornú so zákonom, lebo ustanovenie o úrokovej sadzbe nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Je to vyjadrenie ceny za plnenie a to platí podľa jeho tvrdenia aj pre údaj RPMN, ktorá tiež nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Porovnávanie úrokových sadzieb (RPMN) žalobcom s úrokovými sadzbami bánk je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Ten pre posúdenie primeranosti odplaty za požičanie peňazí ustanovil odplatu obvyklú na finančnom trhu, pritom finančný trh nie je bankový trh. Vo vyjadreniach sa právny zástupca žalovaného opiera o § 53 ods. 1 OZ, § 53 ods. 6 OZ, § 53b ods. 1 OZ, bod 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29 smernicu Rady 93/13/EHS. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik Zmluvy o RÚ. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná, žalobca mal možnosť ovplyvniť vznik danej dohody a jej uzavretie mohol odmietnuť. Uzavretie dohody bolo slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Odplata za službu nie je stanovená izolovane, ale aj s ohľadom na povahu a obsah služby, ktorým je možnosť jednostrannej zmeny splátkového kalendára zo strany

spotrebiteľa. Odplata je cenou plnenia, tvrdenie o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčené. Právny zástupca žalovaného uviedol, že zmluvné podmienky nespôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Každé ustanovenie zmluvy v ktorom bola dohodnutá cena nemôže byť neplatnou podmienkou.

13. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Žalobca podaním zo dňa 27.01.2020 zobral žalobu v časti určenia, že zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX1, späť. Vzhľadom na uvedené, súd konanie v tejto časti zastavil (výrok č. I.)

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

24. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

25. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

28. Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. i), j) zák. č. 129/2010 Z. z. účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 9 ods. 2, písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

33. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

34. Po rozhodnutí o odvolaní rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/53/2019 - 144 zo dňa 04.09.2019 a čiastočnom späťvzati zostalo určenie neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2011 tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku v bodoch II. - VIII.

35. Súd vychádzal z toho, že žalobca má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde. K otázke naliehavého právneho záujmu sa vyjadril aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí v tomto konaní sp. zn. 2Cdo 233/2017 zo dňa 21.12.2018, v ktorom uviedol, že správne posúdenie tejto otázky je nutné vykladať síce podľa § 80 písm. c) O.s.p., ale vo väzbe na zákonné právo spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súčasne sa stotožnil s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 483/2014 zo dňa 18.11.2015, v ktorom dovolací súd dospel k záveru, že žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z, z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva.

36. Je nepochybné, že žalobca je v postavení spotrebiteľa a žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Rovnako súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 18.10.2011. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Súd zopakuje, že právny vzťah medzi stranami sporu je založený zmluvou revolvingovom úvere a túto je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial, C-168/05 Mostaza Claro).

37. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 18.10.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy v bode 6 /žalovaný žalobcovi schválil úver vo výške 1500,00 eur. Žalobca sa v zmluve zaviazal splatiť úver v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur, vždy k 11. dňu v mesiaci. Celkovú čiastku, ktorú tak musí zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) je 3.375,54 eur. RPMN za úver bola dohodnutá vo výške 65,66%. Ročná úroková sadzba úveru je 70,01%, priemerná PRMN za úver je 45,11%. Poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % je 70,01. Ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 9,5%.

K výrokom II a III rozsudku:

38. Žalobca žiadal vyhlásiť zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 6/ zmluvy a to, že ročná úroková sadzba úveru je 70,01 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21% za neplatné. Z obsahu spisu vyplýva, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dohodnutého úveru 1.500,00 eur mal žalobca ako dlžník zaplatiť žalovanej ako veriteľovi sumu 3.375,54 eur. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 3Co/70/2014 uviedol, že „ročná úroková sadzba úveru 70 %, resp. odplata za úver v uvedenom rozsahu, zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a niet dôvod na iné ako úžerné označenie takýchto úrokov (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 o neplatnosti úrokov vo výške 48 % pre rozpor s dobrými mravmi). Neprimeraná výška úrokov 70 % ročne je v spoločnosti neuznávaná a hodnotená ako odporujúca dobrým mravom. Krajský súd v Prešove v uvedenom rozhodnutí zdôvodnil záujem na určení neplatnosti odplaty za úver, keďže neplatnosť celej úverovej zmluvy by nebola v prospech ani spotrebiteľa, ktorý by tak musel vydať bezdôvodné obohatenie, napriek výhodnosti splátok. Konštatoval tiež, že „cenové praktiky žalovanej sú na úkor jasnosti a zrozumiteľnosti a za takéhoto stavu aj právo Európskej únie pripúšťa súdnu kontrolu ceny hlavného plnenia. Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, dajú sa definovať ako dobré mravy. Ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom.“ Pokiaľ je zmluvná podmienka v hrubom

nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

39. Súd vyhodnotil výšku úrokovej sadzby úveru 70,01 % ročne a výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,21% ako neprímerane vysokú, a preto odporujúcu dobrým mravom, nakoľko podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V zmysle § 53 ods. 6 OZ, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri nebankových subjektoch sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % (revolvingu 76,21%) viac ako 6-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú v čase uzavretia zmluvy bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pod pojem „odplata obvyklá na finančnom trhu“ je potrebné pritom zahrnúť aj odplatu obvykle požadovanú komerčnými bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/703/2014 zo dňa 24.11.2015). Prípady majú spĺňať znak príbuznosti z hľadiska kritéria finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov a lehoty splatnosti. Súd zistil, že priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov, ako bolo v tomto prípade (42 splátok), predstavovali v 10/2011 (v čase uzatvorenia zmluvy 18.10.2011) úrokovú sadzbu vo výške 12,86 % pri spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia (zdroj: www.nbs.sk), čo zakladá v zmysle hore uvedeného neplatnosť takéhoto dojednaní s poukazom na rozhodnutie NS SR 5Cdo/26/2011, rozsudok KS v Nitre sp. z n. 9Co/77/2017.

40. Súd, v zmysle odporúčaní krajského súdu, aplikoval ustanovenie § 53 ods. 6 OZ na prejednávany prípad, vysporiadal sa so znakom príbuznosti s obdobných prípadoch. Dohodnutá úroková miera pri úvere v rozsahu 70,01% ročne a pri revolvingu v rozsahu 76,21%, teda podstatne prevyšujú obvyklú úrokovú mieru, a preto sú dojednaní o úroku pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona (§ 53 ods. 6 OZ) podľa § 39 OZ neplatné (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/55/2016 zo dňa 28.09.2016).

K výrokom IV. a V.

41. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 ZoSÚ. V zmysle rozsudku krajského súdu, výpočet RPMN môže byť len správny alebo nesprávny, teda v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súd prepočítal výšku RPMN interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN z portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií SR <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> a zistil, že RPMN po výpočte je vo výške 89,24%, avšak v zmluve sa nachádza výška 65,66%, čiže v neprospech spotrebiteľa. Súd pre výpočet RPMN použil tieto údaje vstupujúce do výpočtu: dátum pôžičky: 18.10.2011, výška úveru - 1.282,25 eur (1500,00 € - 215,75 eur poplatok a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru - táto odplata je v zmysle bodu 8.4 Zmluvy splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, čiže dňom 18.10.2011, periodicita splátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur. Súd na to, by zistil, akým spôsobom žalovaný vypočítal RPMN vo výške 65,66%, zadal vstupné údaje do kalkulačky a to dátum pôžičky 18.10.2011, výška pôžičky 1500,00 eur, periodicita plátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur bez zadania dodatočného nákladu, čo je v tomto prípade poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru. V tomto prípade RPMN súd vypočítal vo výške 67,56%.

42. Rozsudkom C-377/14 Súdny dvor vo veci účastníkov Y. I. A. a T. A. proti FINWAY a.s. súdny dvor vo svojej odpovedi na štvrtú otázku v bodoch 81 - 91 uviedol nasledovné: „Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice. 83. Treba pripomenúť, že celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. 84. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové

náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa čl. 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s čl. 19 ods. 2 smernice (poznámka súdu - § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z.). 85. Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 (pozn. súdu: § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.) ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. 86. Do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. 87. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. 88. Článok 19 ods. 1 smernice 2008/48 spresňuje, že RPMN, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I tejto smernice (Príloha 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) Táto smernica pritom stanovuje, že základná rovnica, ktorá stanovuje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Výška čerpania úveru v zmysle časti I prílohy I smernice 2008/48 tak zodpovedá celkovej výške úveru v zmysle čl. 3 písm. l) tejto smernice. 90. informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úveru. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku. 91. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z predmetného rozhodnutia súdneho dvora je zrejmé, že údaj o úvere vo výške 1.500,00 € nezodpovedá resp. nespĺňa požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd má za to, že v časti označenia celkovej výšky úveru bolo potrebné uviesť sumu 1.282,25 € (1.500,00 - 215,75 poplatkov a poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru). Suma 1.282,25 € bola skutočne daná k dispozícii spotrebiteľovi, ktorá nesmie byť fiktívne navýšená a uvedená ako údaj o celkovej výške úveru. Súd poukazujúc na vyššie rozhodnutie Súdného dvora má za to, že veriteľ uviedol nesprávnu výšku RPMN v zmluve, teda v rozpore so zákonom, jej úmyselné podhodnotenie je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon a toto dojednanie je v zmysle 39 OZ neplatné.

43. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % - 70,01 je neurčité vyjadrenie RPMN. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Úver je odplatný. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Vzhľadom na uvedené ako aj dôležitosť uvedeného údaju RPMN, ktorý vlastne zobrazuje cenu poskytnutého úveru, zákonodarca vyžaduje, aby tento údaj bol v zmluve uvedený jednoznačne a určite, čo v zmluve o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu, nie je. Čiže, RPMN nie je stanovená presne, tento údaj je nesprávny, čiže v rozpore so zákonom a rovnako obchádza zákon, toto dojednanie je tak v zmysle § 39 OZ neplatné.

K výrokom VI, VII a VIII

44. Čo sa týka argumentácie súdu prvej inštancie v rozsudku sp. zn. 2C/291/2014 - 56 zo dňa 07.01.2016 k bodu 8.1 Zmluvy v časti Dohody o poskytnutí služby, krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, ktorým kvalifikoval zmluvné podmienky za neprijateľné a neplatné. Súd však nepostupoval správne tak, že presne nevymedzil znenie každej podmienky, ktorá bola súdom prvého stupňa vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Vzhľadom k tomu, že krajský súd

v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a aj napriek tomu, že sa stotožnil s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v tejto časti, má súd za to, že je potrebné argumentáciu zopakovať z dôvodu jasnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia.

45. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.1/ zmluvy a to, že poplatok za odklad maximálne troch splátok úveru je 215,75 eur a že poplatok za odklad maximálne troch splátok revolvingu je 112,08 eur. Taktiež žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ zmluvy a to, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (veta prvá bodu 8.4/) je splatná dňom uzavretia tejto dohody a odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu (veta tretia bodu 8.4/) je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8 sú subsumované pod názov „Dohoda o poskytnutí služby“. Z obsahu tohto bodu súd zistil, že nie je v osobitnej grafickej forme a je len predtlačným formulárom. Súčasťou predtlačného textu bez možnosti zasiahnuť zo strany spotrebiteľa je uvedený záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu možnosti odkladu splatnosti splátok úveru /revolvingu na žiadosť dlžníka a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby možnosti odkladu splatnosti splátok úveru /revolvingu. Ďalej je tu uvedená splatnosť tejto odplaty (poplatku) za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru/revolvingu dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a pri revolvingu dňom poskytnutia revolvingu. Do obsahu dohody sa len dopisovala výška poplatku 215,75 eur pri úvere a výška poplatku 112,08 eur pri revolvingu. Súd dospel k záveru, že žalobca nemohol ovplyvniť takto koncipovaný obsah dohody, čo hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda i za neplatné zmluvné podmienky. Samotné ustanovenia o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody či poskytnutí revolvingu považuje súd aj za rozpor s dobrými mravmi, lebo takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vopred vzdal svojho práva vo finančnom vyobrazení (výšky uvedených poplatkov), pritom ani len ešte nepožiadaval o odklad splatnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas reálne vyčerpaný úver je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška poplatku je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, aby dlžník platil nejaký poplatok a to v takej vysokej sume za to, že ak v budúcnosti možno požiadava o odklad splátok, bude mu to umožnené veriteľom. Súd takúto platbu poplatku (keďže je splatná s čerpaním úveru resp. revolvingu) hodnotí ako vzdanie sa finančných prostriedkov (vzdanie sa práva na takúto sumu) bez toho, aby dostal vzájomné protiplnenie napríklad v podobe, že by už pri čerpaní úveru alebo revolvingu dal veriteľ súhlas s odkladom splátok. Súd je tohto názoru, že zaplatiť poplatok 215,75 eur hneď pri uzatvorení dohody o poskytnutí služby bez dostania protiplnenia (ale len poskytnutie služby vo forme „možnosti“) resp. poplatok 112,08 eur pri poskytnutí revolvingu je neprimerane vysoké k skutočnosti, že vtedy dlžník ani len netušil, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky. Takéto konanie veriteľa súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku a preto zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1/ zmluvy za neplatné a v bode 8.4/ zmluvy veta tretia, ktorá súvisí s poplatkom za odklad, vyhlásil tiež za neplatnú (prvú vetu v bode 8.4/ zmluvy krajský súd potvrdil vo svojom rozsudku).

46. Vzhľadom na vyššie uvedený nedostatok vo formulácii zmluvnej podmienky, spojil súd odseky 6 a 7 z petitu žaloby tak, že uviedol ich presné znenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca tento nedostatok formulačne odstránil vo vyjadrení ku konaniu zo dňa 12.12.2019.

47. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné aj zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/veta druhá a štvrtá zmluvy. Druhú vetu bodu 8.4/ krajský súd potvrdil. Z obsahu štvrtej vety tohto bodu vyplýva, že sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávka dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty ku dňu uskutočnenia revolvingu (veta štvrtá). Predmetný text je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody bez možnosti, aby do nej spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Súd je toho názoru, že v čase uzatvárania zmluvy či dohody medzi zmluvnými stranami ešte žiadne pohľadávky neboli a preto i dohoda o započítaní pohľadávok považuje za obchádzanie zákona, lebo veriteľ dosiahol, že neposkytne dlžníkovi celú výšku schváleného revolvingu, ale sumu poníženú práve o odmenu za poskytnutie služby v možnosti povoliť splátky revolvingu. Súd dospel k záveru, že tu taktiež ide o rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnú zmluvnú podmienku a to je aj dôvod, pre ktorý aj túto zmluvnú podmienku vyhlásil súd za neplatnú.

48. Súd rovnako prišiel k záveru, že po posúdení obsahu tých zmluvných podmienok zmluvy, ktorých neplatnosť sa žalobca domáha, že práve uzatvorením týchto podmienok si žalobca ako spotrebiteľ

zhoršil svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1OZ), čo spôsobilo neprijateľnosť týchto podmienok a preto ich súd aj s odkazom na rozpor s dobrými mravmi vyhodnotil ako neplatné. Súd sa opätovne nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Dohoda o poskytnutí služby je samostatná zmluva. Podľa názoru súdu, táto tvorí súčasť Zmluvy o úvere, nasleduje po ostatných bodoch zmluvy, nie je ako samostatná zmluva oddelená od textu zmluvy a nebola so žalobcom individuálne dojednaná.

49. O trovách konania v prvom, druhom stupni a dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., § 396 ods. 3 C.s.p. v nadväznosti na § 453 ods. 3 C.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu jeho čistého úspechu nasledovne:

- prvý a druhý stupeň konania: žalobca má nárok na náhradu trov konania v prvom a druhom stupni v rozsahu 80 % (úspech žalobcu 90% - neúspech žalobcu 10%, spôsob výpočtu - z 10 výrokov bol žalobca úspešný v 9 výrokoch - 2 výroky v rámci krajského súdu, 7 výrokov v rámci súdu prvého stupňa - rozsudok v druhom poradí, v 1 výroku neúspešný z dôvodu späťvzatia).

- čo sa týka trov dovolacieho konania, súd v tejto časti rozhodol samostatným výrokom s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 453/2019 zo dňa 19.11.2019, ktorý konštatuje, že dovolacie konania predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu. Celkový výsledok sporu v rámci prvého a druhého stupňa je v rozsahu úspechu žalobcu 80% a v rámci dovolacieho konania v rozsahu 100%. Vzhľadom k tomu, že ide o rôzne pomery úspechu a ustanovenia Civilného sporového poriadku nevylučujú možnosť rozhodnúť o trovách dovolacieho konania samostatným výrokom, súd preto rozhodol tak, ako je uvedené v časti výrokov IX. a X.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.